

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/6/2019
Identifikačné číslo spisu: 1018200313
Dátum vydania rozhodnutia: 26.08.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Adamcová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1018200313.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Adamcovej a členiek senátu JUDr. Zdenky Reisenauerovej a JUDr. Violy Takáčovej, PhD., v právnej veci žalobcu: V. X. K., nar. XX. N. XXXX, bytom Y. Č.. XXX/X, Y., proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. j. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2018/3726-0002 Km zo dňa 16. februára 2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 10. októbra 2018, č.k. 6Sa/19/2018-51, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č.k. 6Sa/19/2018-51 zo dňa 10. októbra 2018 z a m i e t a.

II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.
Konanie pred správnym súdom

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej v texte rozhodnutia len „krajský súd“ alebo „správny súd“) právoplatným rozsudkom č. k. 6Sa/19/2018-51 zo dňa 10. októbra 2018 postupom podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z.z. Správneho súdneho poriadku (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, Odboru pomoci v hmotnej núdzi a štátnych sociálnych dávok č. j. UPS/US1/SSVOPHNSSD/SOC/2018/3726-0002 Km zo dňa 16. februára 2018 (ďalej len „rozhodnutie žalovaného“), ktorým žalovaný ako orgán príslušný podľa § 58 zák. č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov (ďalej len „Správny poriadok“), zák. č. 453/2003 Z.z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti v znení neskorších predpisov, § 26 ods. 1 písm. a) zák. č. 417/2013 Z.z. o pomoci v hmotnej núdzi a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 417/2013 Z.z.“ alebo „zákon o hmotnej núdzi“) a § 59 ods. 2 Správneho poriadku zamietol odvolanie

žalobcu a potvrdil rozhodnutie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, odboru sociálnych vecí a rodiny, oddelenia hmotnej núdze, náhradného výživného a štátnych sociálnych dávok č. BA2/OHNNVAŠSD/HN_BA_I_-V/SOC/2017/145480-7 zo dňa 06. decembra 2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“), ktorým prvostupňový správny orgán rozhodol, že žalobca je osobou v hmotnej núdzi, ale nespĺňa nárok na pomoc v hmotnej núdzi a pomoc v hmotnej núdzi mu nepriznal.

2. V odôvodnení rozsudku krajský súd uviedol, že pri preskúvaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného z administratívneho spisu zistil, že žalobca dňa 01. novembra 2017 požiadal prvostupňový správny orgán o pomoc v hmotnej núdzi, kde uviedol ako kontaktnú adresu na doručovanie písomností - Y. X, Y. Krajský súd z administratívneho spisu a z údajov na www.katasterportal.sk zistil, že žalobca je výlučným vlastníkom bytu na adrese T. R. XX, H. Žalobca dňa 14. novembra 2017 predložil prvostupňovému správneho orgánu potvrdenie o úhrade nákladov spojených s bývaním a potvrdenie o zaplatení dane z nehnuteľnosti jeho bytu T. R. XX, H. Prvostupňový správny orgán vykonal dňa 10. novembra 2017 sociálne šetrenie na adrese trvalého pobytu žalobcu. Podľa záznamu z výkonu sociálnej práce prvostupňového správneho orgánu v rodinnom prostredí zo dňa 10. novembra 2017 žalobca v čase šetrenia nebol doma a zástupkyňa vlastníkov domu potvrdila, že žalobca sa na predmetnej adrese, t.j. adrese trvalého pobytu, zdržiava len sporadicky, a väčšinou býva v Y, byt nikomu neprenajíma, pričom terénny sociálny pracovník prvostupňového správneho orgánu nechal v poštovej schránke žalobcu oznámenie, aby sa skontaktoval s prvostupňovým správnym orgánom.

3. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, na žiadosť prvostupňového správneho orgánu, vykonal sociálne zisťovanie na adrese prechodného pobytu žalobcu - Y. X, Y., a zistil, že v čase sociálneho šetrenia bol žalobca zastihnutý na uvedenej adrese, kde býva s rodičmi a do záznamu uviedol, že žiada o príspevok na bývanie na adrese trvalého pobytu T. R. XX, H. na základe ním podanej žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi.

4. Krajský súd z administratívneho spisu zistil, že podľa registra fyzických osôb je žalobca prihlásený na prechodný pobyt na adrese - Y. X, Y. - I. Č. S. R., a to od 14. marca 2017 do 14. marca 2022.

5. K námietke žalobcu v správnej žalobe, že prvostupňový správny orgán rozhodol o žiadosti v hmotnej núdzi zo dňa 01. novembra 2017 až po uplynutí 30-dňovej lehoty a že v zmysle ustanovenia § 49 ods. 2 správneho poriadku, ho neupovedomil o predĺžení lehoty pre rozhodnutie, správny súd uviedol, že táto skutočnosť nemala vplyv na vecnú správnosť tohto rozhodnutia, nakoľko lehoty upravené v ustanovení § 49 správneho poriadku majú výlučne poriadkový charakter a ich nedodržanie nemalo vplyv na zákonnosť rozhodnutia týkajúceho sa žalobcu.

6. K námietke žalobcu týkajúcej sa nesprávneho vyhodnotenia dôkazu žalovaným - vykonané šetrenie správnym orgánom v mieste jeho trvalého pobytu prostredníctvom terénneho sociálneho pracovníka, ktorý mu dňa 10. novembra 2017 vhodil do poštovej schránky kontaktný lístok bez datovania návštevy, ako aj šetrenie dňa 27. novembra 2017 dožiadaným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice, na adrese jeho prechodného pobytu Y. X, Y. - správny súd uviedol, že prvostupňový orgán dňa 27. novembra 2017 vykonal šetrenie a zisťovanie na adrese pre doručovanie písomností, resp. na prechodnom pobyte v súlade s ustanoveniami § 26 a § 29 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, kedy zamestnanec úradu v zmysle citovaných ustanovení, je oprávnený overovať skutočností potrebné na posúdenie nároku na pomoc v hmotnej núdzi v mieste pobytu žiadateľa o pomoc v hmotnej núdzi a žiadateľ o pomoc v hmotnej núdzi je povinný v zmysle § 28 zákona o pomoci v hmotnej núdzi, umožniť overenie skutočností potrebných na posúdenie nároku na pomoc v hmotnej núdzi v mieste svojho pobytu (nielen trvalého, ale aj prechodného).

7. K námietke žalobcu, že žiadny všeobecne záväzný právny predpis mu neukladá povinnosť zdržiavať sa v domácnosti v mieste trvalého pobytu pri miestnom šetrení terénnym sociálnym pracovníkom, správny súd uviedol, že z ustanovenia § 14 ods. 3 písm. a) zákona o pomoci v hmotnej núdzi vyplýva stanovenie jednoznačných podmienok, na základe ktorých vzniká občanovi v hmotnej núdzi nárok na

príspevok na bývanie, a teda, za akých podmienok možno príspevok na bývanie započítať do úhrnu súm nárokov. V zmysle citovaného ustanovenia zákona o pomoci v hmotnej núdzi, si nárok na príspevok na bývanie môže uplatniť vlastník bytu, ktorý ho užíva na bývanie a uhrádza náklady spojené s bývaním a daň z nehnuteľnosti. Na základe uvedenej skutočnosti, v prípade žalobcu, nebola splnená jedna z podmienok nároku na príspevok na bývanie podľa ustanovenia § 14 ods. 3 písm. a) zákona o pomoci v hmotnej núdzi, a to, že vlastník bytu ho najneskôr v deň vydania správneho rozhodnutia užíva na svoje bývanie. Podľa názoru správneho súdu, žalovaný ako odvolací orgán správne vec právne posúdil, keď konštatoval, že žalobca nespĺnil jednu z podmienok nároku na príspevok na bývanie podľa ustanovenia § 14 ods. 3 písm. a) zákona o pomoci v hmotnej núdzi, a preto mu nepriznal príspevok na bývanie. Správny súd zároveň konštatoval, že podmienky na to, aby bol fyzickej osobe priznaný príspevok na bývanie, sú stanovené v hmotnoprávnom ustanovení zákona o pomoci v hmotnej núdzi. Tieto podmienky sú stanovené kumulatívne. To znamená, že všetky musia byť splnené v jeden okamih, a to najneskôr v deň vydania správneho rozhodnutia.

8. K námietke žalobcu, že žalovaný nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom, že byt v H. - T. R. XX, XXX XX H., ktorý vlastní a v ktorom má trvalý pobyt, nevyužíva na svoje bývanie v súlade s ustanovením § 14 ods. 3 písm. a) zákona o pomoci v hmotnej núdzi, správny súd uviedol, že aj keď žalobca preukázal správnomu orgánu zaplatenie nákladov za služby spojené s bývaním a zaplatenie dane z nehnuteľnosti, byt T. R. XX, XXX XX H. nevyužíval najneskôr v deň vydania správneho rozhodnutia na svoje bývanie, pretože sa v byte na adrese trvalého pobytu fakticky trvale nezdržiava, a teda v ňom v súčasnosti trvale nebyva. Momentálne sa zdržiava na adrese prechodného pobytu, čo sám uviedol, keď označil doručovaciu adresu, a aj ako svoj prechodný pobyt na adrese - Y. X, Y. - I. Č. S. R., a to v písomných podaniach adresovaných správnomu súdu, a táto skutočnosť vyplýva aj z administratívneho spisu - z aktuálnych vykonaných šetrení správny orgánom.

9. Správny súd podotkol, že podľa zákona o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky č. 253/1998 Z.z. v platnom znení, občania hlásia miesto, začiatok a skončenie svojho trvalého, či prechodného pobytu v takzvaných ohlasovniach, ktorými sú napríklad obce alebo mestské časti. V zmysle citovaného zákona, prechodným pobytom je pobyt občana mimo miesta trvalého pobytu, kde sa dočasne zdržiava a trvá viac ako 90 dní a prihlásenie občana na prechodný pobyt má iba evidenčný účel, (§ 8 ods. 2: „Občan má právo ohlásiť ohlasovni v mieste prechodného pobytu začiatok, miesto a predpokladanú dobu prechodného pobytu; ...). Podľa § 2 ods. 2 citovaného zákona, pobytom na účely evidencie pobytu občanov sa rozumie trvalý pobyt a prechodný pobyt. Podľa názoru súdu, táto právna skutočnosť nemá vplyv na posúdenie právnej otázky v súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu - príspevku na bývanie týkajúceho sa bytu v H.. Podľa § 3 citovaného zákona, “Trvalý pobyt je pobyt občana spravidla v mieste jeho stáleho bydliska na území Slovenskej republiky.“ Podľa ustálenej judikatúry, bydliskom fyzickej osoby sa rozumie obec, resp. mestský obvod, v ktorom táto osoba býva s úmyslom sa tu zdržovať trvale. Bydliskom je najmä miesto, kde má fyzická osoba svoj byt, ak tam i býva. Za bydlisko sa teda v zmysle hmotnoprávnych predpisov nepovažuje miesto, kde je osoba zahlásená na trvalý pobyt, ale ide o miesto, kde sa reálne zdržiava. Analogicky uvedené vyplýva z ustanovenia § 115 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého, domácnosť tvoria fyzické osoby, ktoré spolu trvale žijú a spoločne uhrádzajú náklady na svoje potreby. Z uvedeného je zrejmé, že slovenské právo chápe pojem bydlisko ako miesto faktického pobytu fyzickej osoby, v spojení s jej úmyslom sa tu trvale zdržovať. Správny súd mal zo zisteného skutkového stavu preukázané, že žalobca je od 14.03.2017 do 14.03.2022 prihlásený na prechodný pobyt na adrese - Y. X, Y. - I. Č. S. R. a teda v byte T. R. XX, XXX XX H. v deň vydania správneho rozhodnutia sa nezdržiaval a ani sa v súčasnosti nezdržiava a v skutočnosti reálne býva stále u rodičov, t. j. v mieste prechodného bydliska, čo v konaní ani nebolo sporné.

10. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti správny súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného vrátane postupu, ktorý predchádzal jeho vydaniu, je v súlade so zákonom, nakoľko má oporu vo vykonanom dokazovaní a v náležite zistenom skutkovom stave, ktorý bol správne právne posúdený, a preto žalobu ako nedôvodnú postupom podľa ustanovenia § 190 SSP zamietol.

11. Súd rozhodol o trovách konania v súlade s ustanovením § 167 ods. 1 SSP, a to poukazom na

výsledok konania, keď žalovaný, ktorý bol v konaní plne úspešný, si náhradu trov konania neuplatnil, náhradu trov konania mu nepriznal.

II.

Kasačná sťažnosť

12. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca s poukazom na § 440 ods. 1 písm. g) SSP v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť, z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol v nej, že krajský súd, tak ako aj žalovaný, sa po vykonanom dokazovaní v odôvodnení nevysporiadal so skutočnosťou, že sociálnymi šetreniami žalovaný nepreukázal žiadnym relevantným dôkazom, že byt, ktorého bol žalobca vlastníkom a v ktorom mal trvalý pobyt, neslúžil na jeho bývanie a ani nesplnenie nároku na príspevok na bývanie v zmysle § 14 ods. 3 písm. a) zák. č. 417/2013 Z.z. Žalovaný teda chybné, metodicky a účelovo v neprospech žiadateľa o pomoc v hmotnej núdzi aplikoval toto ustanovenie v praxi, ktoré zákon taxatívne vymedzuje tak, že príspevok na bývanie je určený na čiastočnú úhradu nákladov spojených s bývaním, patrí vlastníkovi bytu, ktorý domácnosť užíva na bývanie a uhrádza náklady za služby spojené s bývaním a daň z nehnuteľnosti.

13. Správny súd v bode 63 odôvodnenia napadnutého rozsudku uviedol, že podmienky na priznanie príspevku na bývanie fyzickej osobe sú stanovené kumulatívne a teda všetky musia byť splnené v jeden okamih, a to najneskôr v deň vydania správneho rozhodnutia. Žalovaný, ani krajský súd v konaní žiadnymi relevantnými dôkazmi nepreukázali nesplnenie týchto kumulatívnych podmienok, a to, že byt, ktorého bol žalobca vlastníkom, neslúžil na jeho bývanie a ani nesplnenie nároku na príspevok na bývanie v zmysle § 14 ods. 3 písm. a) zák. č. 417/2013 Z.z.

14. Žalovaný, ani správny súd sa nevysporiadali relevantným spôsobom s námietkou žalobcu s porušením Správneho poriadku, ku ktorému došlo pri oneskorenom vydaní rozhodnutia o nepriznaní pomoci v hmotnej núdzi prvostupňovým správnym orgánom.

15. Ak ustanovenia zákona o hlásení pobytu občanov Slovenskej republiky a registri obyvateľov Slovenskej republiky v kontexte s Občianskym zákonníkom umožňujú fyzickej osobe a občanovi Slovenskej republiky mať ohlásený prechodný pobyt, ktorý má podľa zákona len evidenčný účel, nemôže krajský súd v napadnutom rozsudku dôvodiť, že existencia a definícia prechodného pobytu nemá vplyv na posúdenie právnej otázky v súvislosti s uplatneným nárokom žalobcu, a to príspevku na bývanie týkajúceho sa bytu v mieste trvalého pobytu v H., ktorý patril žalobcovi a vlastnil ho. Zároveň nemôže ani krajský súd dôvodiť bez doloženého relevantného dôkazu, že v deň vydania správneho rozhodnutia sa žalobca nezdržoval vo svojom byte v H. v mieste trvalého pobytu, teda v mieste svojho bydliska. Takýto dôkaz v predmetnom správnom súdnom konaní absentuje. Zák. č. 417/2013 Z.z. nemá obmedzujúce podmienky na existenciu pobytu a nevylučuje existenciu prechodného pobytu žalobcu, ani jeho adresu na doručovanie písomností, ktorú naopak umožňuje § 19 zák. č. 417/2013 Z.z.

16. Existencia právnej istoty garantovaná Ústavou Slovenskej republiky, zák. č. 417/2013 Z.z., zák. č. 253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov SR a registri obyvateľov SR v platnom znení a Občianskym zákonníkom, nemôže byť ohrozená a porušená nesprávnym právnym posúdením veci krajským súdom na základe jeho názoru.

17. Žalobca zároveň poukázal na to, že krajský súd dával a vyhotovil napadnutý rozsudok v deň pracovného pokoja, t.j. v sobotu 10. novembra 2018, čo možno považovať za odchýlku od bežnej súdnej praxe v civilnom konaní. Navyše krajský súd nezaslal rozsudok v zákonnej 30 dňovej lehote podľa SSP odo dňa pojednávania, na ktorom bol tento rozsudok vyhlásený, ale oneskorene dňa 14. novembra 2018.

18. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalobca navrhol, aby kasačný súd zrušil napádaný rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie a žalobcovi priznal náhradu trov konania a trov kasačného konania v plnej výške.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

19. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu a napadnutý rozsudok krajského súdu považuje za vecne správny. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že krajský súd sa s právnymi námietkami žalobcu riadne vysporiadal a nenechal otvorenú žiadnu spornú otázku.

20. K námietke žalobcu, že krajský súd sa v odôvodnení rozsudku nevysporiadal so skutočnosťou, že žalovaný žiadnym relevantným spôsobom nepreukázal, že byt, ktorého je žalobca vlastníkom, neslúžil na jeho bývanie, a tým nesplnenie nároku v zmysle § 14 ods. 3 zák. č. 417/2013 Z.z., žalovaný poukázal na odsek 64 a 65 odôvodnenia napadnutého rozsudku, kde sa krajský súd s touto námietkou vysporiadal. Krajský súd hodnotil každý dôkaz jednotlivo, ako aj všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pričom starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. V súlade s § 139 ods. 2 SSP krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol posúdenie podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov, z čoho vyplýva, že kasačná námietka žalobcu je nedôvodná.

21. K námietke žalobcu, že krajský súd sa relevantným spôsobom nevysporiadal s porušením Správneho poriadku, ku ktorému prišlo pri oneskorenom vydaní rozhodnutia prvostupňovým správnym orgánom, žalovaný poukázal na odsek 61 odôvodnenia napadnutého rozsudku a tiež na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 10 Sžd/14/2014 v zmysle ktorého „V právnej teórii i právnej praxi rozlišujeme lehoty poriadkové, ktoré majú za cieľ usmerniť konanie príslušných orgánov v rámci určitých lehôt tak, aby nedochádzalo k zbytočným prietahom a omeškaniu, bez toho, aby nedodržanie týchto lehôt malo vplyv na ďalší priebeh a výsledok konania a lehoty prepadné, prekluzívne, ktorých nedodržanie má za následok „stratu“, zánik, „prepad“ určitých práv a povinností“, ktorý potvrdzuje právny názor krajského súdu obsiahnutý v tomto odseku odôvodnenia rozsudku.

22. Na záver žalovaný zdôraznil, že žalobca v žalobe uviedol, že príspevok na bývanie, po splnení zákonom stanovených podmienok mu mal žalovaný v odôvodnení žalobou napadnutého rozhodnutia priznať aj napriek skutočnosti, že pomoc v hmotnej núdzi by bola 0,- Eur a nárok na pomoc by žalobcovi nevznikol. Sám žalobca v danom prípade potvrdil, že výrok napadnutého rozhodnutia je správny a stotožňuje sa s ním, avšak napadol odôvodnenie žalobou napadnutého rozhodnutia, t.j. správna žaloba nesmeruje proti výroku rozhodnutia, ale proti jeho odôvodneniu.

23. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť podanú proti rozsudku krajského súdu zamietol ako nedôvodnú.

IV.

Posúdenie veci kasačným súdom

24. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) postupom podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 439 SSP preskúmal prípustnosť kasačnej sťažnosti a po zistení, že kasačnú sťažnosť podal sťažovateľ včas (§ 443 ods. 2 písm. a/ SSP), preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré predchádzalo jeho vydaniu a jednohlasne (§ 464 v spojení s § 139 ods. 4 SSP) dospel k záveru, že kasačnej sťažnosti nemožno priznať úspech.

25. Kasačný súd rozhodol bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP) s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR. Rozsudok bol verejne vyhlásený 26. augusta 2020 (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

26. Podľa § 190 SSP, ak správny súd po preskúmaní rozhodnutia alebo opatrenia žalovaného dospeje k záveru, že žaloba nie je dôvodná, rozsudkom ju zamietne.

27. Podľa § 454 SSP, na rozhodnutie kasačného súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

28. Podľa § 440 ods. 1 písm. g) SSP, kasačnú sťažnosť možno odôvodniť len tým, že krajský súd v konaní alebo pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci.

29. Podľa § 461 SSP, kasačný súd zamietne kasačnú sťažnosť, ak po preskúmaní zistí, že nie je dôvodná.

30. Podľa § 2 ods. 1 zák. č. 417/2013 Z.z., hmotná núdza je stav, keď príjem členov domácnosti podľa tohto zákona nedosahuje sumy životného minima ustanovené osobitným predpisom a členovia domácnosti si nevedia alebo nemôžu prácou, výkonom vlastníckeho práva alebo iného práva k majetku a uplatnením nárokov zabezpečiť príjem alebo zvýšiť príjem.

31. Podľa § 4 ods. 1 zák. č. 417/2013 Z.z., pri posudzovaní hmotnej núdze a poskytovaní pomoci v hmotnej núdzi sa na účely tohto zákona započítavajú príjmy členov domácnosti.

32. Podľa § 4 ods. 3 písm. c) zák. č. 417/2013 Z.z., príjem na účely tohto zákona nie je 25 % z materského, invalidného dôchodku bez jeho zvýšenia na sumu minimálneho dôchodku, sociálneho dôchodku priznaného z dôvodu invalidity, sirotského dôchodku, vdovského dôchodku a vdoveckého dôchodku, ak vdova alebo vdovec dovŕšil dôchodkový vek a z vyrovnávacieho príplatku.

33. Podľa § 7 ods. 1 zák. č. 417/2013 Z.z., hmotná núdza sa zisťuje posúdením príjmu, majetku a možnosti uplatnenia nárokov členov domácnosti.

34. Podľa § 7 ods. 5 zák. č. 417/2013 Z.z., príjem sa posudzuje v kalendárnom mesiaci, v ktorom sa podala žiadosť o pomoc v hmotnej núdzi, a priebežne počas celého obdobia trvania nároku na pomoc v hmotnej núdzi a jej poskytovania.

35. Podľa § 9 ods. 1 zák. č. 417/2013 Z.z., nárok na pomoc v hmotnej núdzi vzniká fyzickej osobe v hmotnej núdzi, ak spĺňa podmienky ustanovené v § 10 až 14 a úhrn súm uvedených v § 10 ods. 2, 3, 5 a 8, § 11 ods. 2, § 12 ods. 2, § 13 ods. 2 a v 14 ods. 2 je vyšší ako úhrn súm príjmu podľa § 4. Nárok na pomoc v hmotnej núdzi vzniká najskôr v kalendárnom mesiaci, v ktorom sa tento nárok uplatnil.

36. Podľa § 10 ods. 1 zák. č. 417/2013 Z.z., dávka je určená na zabezpečenie základných životných podmienok.

37. Podľa § 10 ods. 1 a 2 písm. a) zák. č. 417/2013 Z.z., dávka je 61,60 Eur mesačne, ak ide o jednotlivca.

38. Podľa § 14 ods. 1 zák. č. 417/2013 Z.z., príspevok na bývanie je určený na čiastočnú úhradu nákladov spojených s bývaním.

39. Podľa § 14 ods. 2 písm. a) zák. č. 417/2013 Z.z., príspevok na bývanie je 55,89 Eur mesačne, ak ide o domácnosť s jedným členom domácnosti.

40. Podľa § 14 ods. 3 písm. a) zák. č. 417/2013 Z.z., príspevok na bývanie patrí, ak niektorý člen domácnosti je vlastníkom alebo spoluvlastníkom bytu, vlastníkom alebo spoluvlastníkom rodinného domu, ktorý domácnosť užíva na bývanie.

41. Podľa § 14 ods. 5 písm. a) zák. č. 417/2013 Z.z., príspevok na bývanie patrí, ak domácnosť alebo člen domácnosti v byte podľa odseku 3 písm. a) uhradza náklady za služby spojené s bývaním a daň z nehnuteľnosti alebo v prípade, že má nedoplatky spojené s úhradou nákladov za služby spojené s bývaním, predloží dohodu o splátkach a potvrdenie o riadnom plnení splátkového kalendára.

42. Podľa § 3 ods. 1 Správneho poriadku, správne orgány postupujú v konaní v súlade so zákonmi a

inými právnymi predpismi. Sú povinné chrániť záujmy štátu a spoločnosti, práva a záujmy fyzických osôb a právnických osôb a dôsledne vyžadovať plnenie ich povinností.

43. Podľa § 3 ods. 2 Správneho poriadku, správne orgány sú povinné postupovať v konaní v úzkej súčinnosti s účastníkmi konania, zúčastnenými osobami a inými osobami, ktorých sa konanie týka a dať im vždy príležitosť, aby mohli svoje práva a záujmy účinne obhajovať, najmä sa vyjadriť k podkladu rozhodnutia, a uplatniť svoje návrhy. Účastníkom konania, zúčastneným osobám a iným osobám, ktorých sa konanie týka musia správne orgány poskytovať pomoc a poučenia, aby pre neznalosť právnych predpisov neutrpeli v konaní ujmu.

44. Podľa § 3 ods. 5 Správneho poriadku, rozhodnutie správnych orgánov musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci. Správne orgány dbajú o to, aby v rozhodovaní o skutkovo zhodných alebo podobných prípadoch nevznikali neodôvodnené rozdiely.

45. Podľa § 32 ods. 1 Správneho poriadku, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

46. Podľa § 32 ods. 2 Správneho poriadku, podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správne orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

47. Podľa § 32 ods. 3 Správneho poriadku, na žiadosť správneho orgánu sú štátne orgány, orgány územnej samosprávy, fyzické osoby a právnické osoby povinné oznámiť skutočnosti, ktoré majú význam pre konanie a rozhodnutie.

48. Úlohou správneho súdu bolo preskúmať, či v predmetnej veci boli splnené zákonné podmienky pre nepriznanie príspevku na bývanie, titulom pomoci v hmotnej núdzi, žalobcovi.

49. Medzi procesnými stranami nebolo sporné, že žalobca bol vlastníkom bytu nachádzajúceho sa na adrese T. R. XX D. H., kde mal aj svoj trvalý pobyt, taktiež nebola sporná skutočnosť, že žalobca uhrádzal náklady za služby spojené s bývaním, ako aj daň z uvedenej nehnuteľnosti. Spornou nebola ani skutočnosť, že žalobca bol od 14.03.2017 do 14.03.2022 prihlásený na prechodný pobyt na adrese - Y. X, Y. Spornou bola otázka užívania uvedeného bytu v H. na bývanie ako jednej z podmienok priznania príspevku na bývanie.

50. Kasačný súd vyhodnotil rozsah a dôvody kasačnej sťažnosti vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu po tom, ako sa oboznámil s obsahom administratívneho a súdneho spisu a s prihliadnutím na ustanovenie § 461 SSP dospel k záveru, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v dôvodoch napadnutého rozsudku, ktoré vytvárajú dostatočné východiská pre vyslovenie výroku rozsudku. S týmito sa kasačný súd stotožňuje v celom rozsahu.

51. Rovnako ako krajský súd, tak aj kasačný súd mal preukázané, že žalobca nespĺnil jednu z podmienok na priznanie príspevku na bývanie, ktoré musia byť splnené kumulatívne, a to užívanie bytu v H., T. R. XX, ktorého bol vlastníkom, na bývanie. Je to zrejme jednak zo sociálneho šetrenia prvostupňového správneho orgánu dňa 10.11.2017 na predmetnej adrese, pričom zo záznamu z tohto šetrenia vyplynulo, že žalobca sa na danej adrese v čase šetrenia nezdržoval. A hoci skutočnosť, že žalobca sa pri vykonaní sociálneho šetrenia na adrese nezdržoval sama o sebe nepreukazuje, že žalobca daný byt neužíval na bývanie, avšak túto skutočnosť preukazuje aj potvrdenie zástupkyne vlastníkov domu pri predmetnom šetrení, že žalobca sa v byte zdržuje len sporadicky a väčšinu času býva na adrese v Y., kde bol následne žalobca pri sociálnom zisťovaní Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Košice dňa 27.11.2017 aj zastihnutý. Zároveň skutočnosť o neužívaní uvedeného bytu v H. na bývanie, potvrdzuje

aj prihlásenie žalobcu na prechodný pobyt na adrese v Y, keď, ako už uviedol krajský súd v odseku 65 odôvodnenia napadnutého rozsudku, prechodným pobytom občana je miesto, kde sa tento dočasne zdržiava mimo miesta trvalého pobytu, a to viac ako 90 dní.

52. Kasačný súd navyše poukazuje aj na skutočnosť, že žalobca v Žiadosti o pomoc v hmotnej núdzi uviedol ako kontaktnú adresu / adresu na doručovanie: Y. X, Y, čo tiež potvrdzuje, že žalobca sa zdržiaval na predmetnej adrese v Y..

53. Kasačný súd nespochybňuje tvrdenia žalobcu, že predmetný byt v H. v jeho vlastníctve neprenajímal, a že slúžil výhradne pre jeho účely, avšak sporadické užívanie bytu na R. XX D. H. nemožno považovať za jeho užívanie na bývanie pre účely poskytnutia príspevku na bývanie, titulom pomoci v hmotnej núdzi.

54. K námietke žalobcu o nevysporiadaní sa s jeho námietkou o oneskorenom vydaní rozhodnutia o nepriznaní pomoci v hmotnej núdzi prvostupňovým správny orgánom kasačný súd poukazuje na odsek 61 odôvodnenia napadnutého rozsudku krajského súdu, kde sa krajský súd s touto námietkou vysporiadal.

55. K námietkam žalobcu vo vzťahu k datovaniu rozsudku krajského súdu a k nezaslaniu rozsudku v zákonnej 30 dňovej lehote, kasačný súd uvádza, že neušlo jeho pozornosti, že krajský súd neodoslal v zmysle § 142 ods. 3 SSP napadnutý rozsudok v lehote 30 dní, t.j. 09.11.2018, ale až po uplynutí tejto lehoty. Je tiež pravdou, že krajský súd v napadnutom rozsudku ako deň vyhlásenia rozsudku uviedol deň 10.11.2018, hoci zo zápisnice z pojednávania vyplýva, že rozsudok bol vyhlásený dňa 10.10.2018. Kasačný súd má však za to, že ide o chybu v písaní a zároveň dáva do pozornosti krajskému súdu, aby túto chybu v písaní po doručení rozsudku kasačného súdu opravil postupom v zmysle ustanovenia § 143 SSP. Uvedené procesné pochybenia však nemajú žiaden vplyv na dôvodnosť kasačnej sťažnosti, keďže zrušenie rozsudku krajského súdu a jeho vrátenie krajskému súdu na ďalšie konanie by bolo dôvodné iba v prípade, ak by takýto postup mohol privodiť pre žalobcu - sťažovateľa priaznivejšie rozhodnutie.

56. Kasačný súd poukazuje na konštatovanie Najvyššieho správneho súdu Českej republiky v rozsudku č. k. 2Ads/168/2015-32 zo dňa 27.08.2015 vo veci preskúmania rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o dávku štátnej sociálnej podpory (príspevku na bývanie), že „... Súčasťou princípu dobrej správy a ústretovosti účastníkovi správneho konania nie je povinnosť vyhovieť žiadateľovi, ktorý nespĺňa zákonom stanovené podmienky. V tomto smere sa neuplatní ani správne uváženie.“

57. Kasačný súd na záver dodáva, že z ustálenej judikatúry Najvyššieho súdu SR aj Ústavného súdu SR vyplýva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia správneho súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka konania na spravodlivý proces.

58. Kasačný súd zároveň uvádza, že „Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 36 ods. 1 listiny a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Taktiež podľa už mnohonásobne judikovaného názoru ústavného súdu základné práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, čl. 36 ods. 1 listiny a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nemôžu byť porušené iba tou skutočnosťou, že sa všeobecné súdy nestotožnia vo svojich záveroch s požiadavkami účastníka konania (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky I. ÚS 111/2017-17 z 8. marca 2017).

59. Vzhľadom na uvedené skutočnosti kasačný súd rozhodol podľa § 461 SSP tak, že kasačnú sťažnosť žalobcu ako nedôvodnú zamietol.

60. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s § 467 ods. 1 SSP tak, že účastníkom náhradu trov tohto konania nepriznal, keďže žalobca v tomto konaní nebol úspešný a u žalovaného nezistil dôvod, pre ktorý by mohol náhradu dôvodne vynaložených trov konania spravodlivo požadovať.

61. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.